

Увод

Рађање деце је најзначајнији део односа међу супрузима. У старозаветна времена се сматрало: ако породица има деце, то значи да је она благословена.

Рецепата за одгајање деце нема, зато што деца нису кромпири, но особена и дивна бића. Дете није одрасло само од себе. Оно је гранчица на дрвету чији корени потичу из дубине прошлости. Породица је целовити организам, родитељи су први и најбитнији учитељи. Проблеми младог изданка су, првенствено, проблеми тла на којем он расте. Дрво породице се храни соковима родитељске љубави. Они који хоће да заиста изађу на крај са проблемима своје деце нека пре свега погледају себе саме.

Неки се питају чега тешког има у васпитању? Васпитавај их, храни их, проверавај да ли уче, јесу ли болесна... Рекло би се, ништа нарочито. Али што деца постају старија, то више човек схвата како то нимало није једноставна ствар-волети своју децу. Деца нису ничије власништво. Како је човек само навикао да својим схвата све што има: моја кола, мој стан, моја деца, мој фрижидер...

"Деца ваша нису ваша деца.

Они су дошли од вас, али не због вас,

Мада су са вама, не припадају вама.

Можете им дати своју љубав,

али ни и своје мисли,

јер они имају своје мисли.

Можете дати дом њиховим телима,

али не и душама..."

Деца стално подсећају да не припадају никоме: не слушају, тврдоглави су, терају инат, туку се... Чим покушате да их сатерате у "сопствене оквире" она се огорчено супростављају. То су посебни људи, самосталне бесконачности...

Многи родитељи желе да из литературе извуку принципе успешног васпитања. Сањају о "методици" и свугде наилазе на исто: "како правилно учинити да све буде правилно" Али ви тада деци намаћете своје ставове, као да уместо њега проживљавате оно што оно може и хоће да проживи само. Ушински је рекао да добар васпитач пази на дете и чим оно хоће да направи корак он као да му подмеће степеник под ноге, уместо да га вуче за собом уз степенице. То је врло лепа метафора, испада да родитељ помаже малом човеку да сам направи своје степениште живота и паралелно га учи самосталности, што на крају крајева даје одраслијем детету способност да се само успиње, не обазирјући се на маму и тату

Мислим да правила уопште не постоје, треба једноставно стално држати руку на пулсу детета. То је основни принцип, родитељска интуиција. Бог је дао благослов и људи су постали родитељи, дата им је могућност да осете тренутке када дете почиње да се подиже за наредни корак. У овом раду указаћу на неке грешке који родитељи праве, мислећи да су својим поступцима помогли деци да науче живети, но они су им само одмогли, а акценат ћу ставити на љубав, без које се о родитељству не може ни причати.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com